

Ο ΦΟΡΟΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Τοῦ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ Α. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε.

1. Εἰσαγωγὴ

Ο φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπεβλήθη ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ Νόμου 5822/1933, ὁ ὥποιος ἀντικατεστάθη ἀργότερον ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 660/1937. Ο τελευταῖος οὕτος Νόμος, τροποποιηθεὶς καὶ συμπληρωθεὶς διὰ σειρᾶς ἔτέρων διατάξεων, ισχύει καὶ σήμερον.

Ο φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἀποτελεῖ τὸν κυριώτερον ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδόσεως ἐσόδων, μετὰ τὸ χαρτόσημον, ἔμμεσον φόρον ἐπὶ τῆς δαπάνης εἰς τὴν Χώραν μας. Λαμβανομένης δὲ ὑπὸ δψιν τῆς εὐρύτητος τῆς βάσεως ἐπὶ τῆς ὥποιας ἐπιβάλλεται, εἶναι ἐπόμενον νὰ ἀσκῇ οὗτος οὐσιώδεις ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομίας μας. Παρὰ ταῦτα, ἐλάχιστα ἔχουν γραφῆ σχετικῶς πρὸς τὰς οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐπιπτώσεις τοῦ φόρου τούτου¹.

Εἰς τὴν παροῦσαν ἐργασίαν μας θὰ ἐξετάσωμεν δι’ δλίγων τὴν διάρθρωσιν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ὡς καὶ ώρισμένας ἐκ τῶν κυριωτέρων οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιδράσεων αὐτοῦ. Εἰδικώτερον θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὰς ἐπιδράσεις τοῦ φόρου τούτου ἐπὶ τῆς κατανομῆς τῶν πόρων τῆς οἰκονομίας, ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ισοζυγίου πληρωμῶν τῆς Χώρας μας.

2. Γενικὰ περὶ τοῦ Φόρου Κύκλου ἐργασιῶν

Ο φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβάλλεται²: (I) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς

1. Βλέπε σχετικῶς, Εἰσηγήσεις ἐπὶ τῆς Μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Φορολογικοῦ Συστήματος, ΚΕΠΕ 1967, σελ. 61 - 85. Ἀνάλυσιν τῆς σχετικῆς νομοθεσίας βλέπε ἐπίσης εἰς Νικολάου Χρ. Τότση, 'Ο Φόρος ἐπὶ τοῦ Κύκλου ἐργασιῶν, Πάμισος, Ἀθῆναι 1972.

2. Βλέπε Α.Ν. 660/1937, ἄρθρον I, εἰς: 'Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Φόρος Κύκλου ἐργασιῶν καὶ Ετεροι Φόροι Καταναλώσεως, Διοικητικὴ Κωδικοποίησις καὶ Συλλογὴ Ἰσχυούσων Διατάξεων, Ἀθῆναι 1973, σελ. 13. Βλέπε ἐπίσης, 'Αναλυτικὴ Ἐκθεσις τῶν Εσόδων Προϋπολογισμοῦ 1973, Τόμος III τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

πωλήσεως προϊόντων της ίδιας αύτῶν παραγωγῆς· (ii) ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἀγαθῶν καὶ (iii) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ώρισμένων ἐπιχειρήσεων παροχῆς ὑπηρεσιῶν, ώς τῶν τραπεζικῶν, τῶν μεταφορικῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἐπιχειρήσεων παροχῆς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ φωταερίου, τοῦ Ὀργανισμοῦ Τὴλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος, τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκμεταλλεύσεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν, τῶν ἐπιχειρήσεων ἐμφιαλώσεως λαματικῶν ὑδάτων, τῶν ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς ψύχους, τῶν διαφημιστικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως αὐτοκινήτων, τῶν ἐπιχειρήσεων γυναικείων κομμάτων καὶ ἴνστιτούτων καλλονῆς καὶ τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων³.

Ως βάσις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου, προκειμένου περὶ βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, λαμβάνονται τὰ πραγματοποιούμενα ὑπὲρ αὐτῶν ἀκαθάριστα ἔσοδα ἐκ τῆς πωλήσεως προϊόντων παραγομένων ὑπὸ τῶν ιδίων, μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ τυχὸν ἐνσωματωμένου εἰς τὸ τίμημα πωλήσεως φόρου κύκλου ἐργασιῶν⁴. Ἐκ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως ὅμως ἐκπίπτεται ἡ ἀξία τῶν πρώτων ὄλων, ἐφ' ὅσον αὗται ἔχουν ἡδη ὑποβληθῆ εἰς τὸν φόρον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφεύγεται ἡ διπλῆ φορολογία τῶν ἐν λόγῳ ὄλων. Ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπομένως ἀποτελεῖ μίαν ιδιάζουσαν μορφὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς προστιθεμένης ἀξίας, ὁ ὁποῖος εἰσήχθη τελευταίως εἰς τὴν ΕΟΚ καὶ πιθανώτατα θὰ εἰσαχθῇ συντόμως καὶ εἰς τὴν Χώραν μας⁵.

Προκειμένου περὶ εἰσαγομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀγαθῶν, ώς βάσις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνεται ἡ τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως τούτων εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγοράν, ἔξευρισκομένη διὰ τῆς ἀθροίσεως τῶν κάτωθι στοιχείων⁶: (I) τῆς δασμολογητέας ἀξίας ἡτοι τῆς ἀξίας CIF, ἐφ' ὅσον κρίνεται πραγματικὴ ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν (ii) τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ δασμολογίου διὰ προϊόντα εἰσαγόμενα ἐκ χωρῶν τρίτων πρὸς τὴν σύνδεσιν Ἑλλάδος - ΕΟΚ· (iii) παντὸς ἑτέρου φόρου, τέλους, δικαιώματος ἡ εἰσφορᾶς, πλὴν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ (iv) ἐνὸς ποσοστοῦ προσανατολήσεως τῶν ὡς ἄνω συντελεστῶν καθοριζομένου δι' ἔκαστον εἰδος ἡ κατηγορίαν εἰδῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὅπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐντὸς δρίων (20 % κατότερον καὶ 60 % ἀνότερον) προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Νόμου. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀντιπροσωπεύει τὸ σύνολον τῶν ἔξόδων καὶ λοιπῶν χρηματικῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν μέχρι τῆς ἀποθήκης τοῦ χονδρεμπόρου, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ μικτοῦ κέρδους αὐτοῦ.

3. Ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπεξετάθη προσφάτως διὰ τοῦ Ν. 12/1975 καὶ περιέλαβε καὶ τινας εἰσέτι ἐπιχειρήσεις παροχῆς ὑπηρεσιῶν. Βλέπε ἄρθρα 45 καὶ 46 τοῦ Ν. 12/1975 «Περὶ τροποποίησεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων».

4. Βλέπε A.N. 660/1937, ἄρθρον 2.

5. Ἀνάλυσιν τῶν ἐπιδράσεων τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ φόρου τούτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, βλέπε εἰς: Θεοδώρου Α. Γεωργακόπολού, «Οἰκονομικαὶ ἐπιδράσεις τῆς Ὅποργαταστάσεως μεταξὺ δύο φόρων: 'Ο φόρος ἐπὶ τῆς προστιθεμένης ἀξίας εἰς τὴν Ἑλλάδα», ΚΕΠΕ, 1975.

6. Βλέπε A.N. 660/1937 ἄρθρον 11.

Τέλος, προκειμένου, περὶ τῶν ἐπιχειρήσεων παροχῆς ὑπηρεσιῶν, τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον, ὡς βάσις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου λογίζονται τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα αὐτῶν, ὡς ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νόμου⁷. Οὕτως, (α) ἐπὶ τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς ἀκαθάριστα ἔσοδα, ὑποκείμενα εἰς τὸν φόρον, λογίζονται οἱ προκύπτοντες ἐν Ἑλλάδι τόκοι, αἱ προμήθειαι, αἱ μεστεῖαι καὶ τὰ πάσης φύσεως εἰσοδήματα καὶ αἱ ὀφέλειαι ἄνευ ἐκπτώσεώς τινος. (β) Ἐπὶ τῶν μεταφορικῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς τὸν φόρον ὑπόκεινται τὸ ἀντίτιμον μεταφορᾶς προσώπων ἐντὸς τῆς χώρας καὶ τὸ ἀντίτιμον διατροφῆς αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο περιλαμβάνεται εἰς τὴν τιμὴν τοῦ εἰσιτηρίου. (γ) Ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ βάσις τοῦ φόρου εἶναι διάφορος διὰ τὰς ἡμεδαπὰς καὶ τὰς ἀλλοδαπὰς ἐπιχειρήσεις. Προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν κτιωμένων ὑπὸ αὐτῶν ἀσφαλιστρῶν καὶ δικαιωμάτων πάσης φύσεως ἐκ συμβάσεων ἀσφαλειῶν ζωῆς, συναπτομένων μετὰ προσώπων κατοικούντων καὶ διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐκ συμβάσεων τῶν λοιπῶν κλάδων, ἐφ' ὅσον οἱ καλυπτόμενοι κίνδυνοι ἀφοροῦν εἰς ἀντικείμενα εὑρισκόμενα ἐν Ἑλλάδι⁸. Προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς βάσις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνονται τὰ ἀσφαλιστρα καὶ δικαιώματα ἔξι ἀσφαλειῶν δλῶν τῶν κλάδων τῶν ἐν Ἑλλάδι κατοικούντων ἡ διαμενόντων πελατῶν. (δ) Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων παροχῆς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ φωταερίου, ὡς ἀκαθάριστα ἔσοδα λογίζονται τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ἡ τοῦ φωταερίου. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἀντίτιμον περιλαμβάνεται καὶ πᾶν ἔτερον ποσδὸν χρεούμενον ἴδιαιτέρως ἐπὶ τοῦ τιμολογίου καὶ βαρῦνον τὸν καταναλωτὴν, ἐφ' ὅσον προέρχεται ἐκ τῆς κυρίας δραστηριότητος τῆς ἐπιχειρήσεως. (ε) Προκειμένου περὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν κτιωμένων ὑπὸ αὐτοῦ ἐσόδων πάσης φύσεως, ἄνευ ἐκπτώσεώς τινος. (στ) Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ὡς βάσις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου, λαμβάνονται τὰ πραγματοποιούμενα ἐκ τῆς πωλήσεως, ἐκμισθώσεως, προβολῆς καὶ γενικώτερον τῆς καθ' οίονδήποτε τρόπον ἐκμεταλλεύσεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν ἔσοδα ἄνευ ἐκπτώσεώς τινος. (ζ) Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων ἐμφιαλώσεως ιαματικῶν ὑδάτων, ὡς ἀκαθάριστα ἔσοδα λαμβάνονται τὰ πάσης φύσεως ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς πωλήσεως ὑδάτων, μετ' ἔκπτωσιν ἔξι αὐτῶν τῆς ἀξίας τῆς φιάλης. (η) Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς ψύχους, ὡς ἀκαθάριστα ἔσοδα διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνονται τὰ ψυκτικὰ δικαιώματα τὰ κτιώμενα ὡς ἀντάλλαγμα διὰ τὴν φύλαξιν καὶ συντήρησιν ἐμπορευμάτων τρίτων ἐντὸς τῶν ψυκτικῶν θαλάμων. (θ) Ἐπὶ διαφημιστικῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς τὸν φόρον ὑποβάλλονται τὰ πραγματοποιούμενα ἐκ διαφημιστικῶν ἐργασιῶν ἔσοδα, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δικαιωμάτων μετὰ τῶν πάσης φύσεως ἀμοιβῶν, ἄνευ ἐκπτώσεώς τινος. (ι) Ἐπὶ ἐπιχειρή-

7. Βλέπε, Φόρος Κύκλου Ἐργασιῶν καὶ Ἐτεροι Φόροι Καταναλώσεως, ἐνθ' ἀνωτέρω, σελ. 105 καὶ ἐπόμενα.

8. Βλέπε Ν.Δ. 4242/62, ἥρθον 17 παρ. 7, εἰς «Φόρος Κύκλου Ἐργασιῶν...» ἐνθ' ἀνωτ.

σεων ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως αὐτοκινήτων, εἰς τὸν φόρον ὑποβάλλονται τὰ πραγματοποιούμενα ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἔσοδα, μετ' ἐκπτώσιν τῆς ἀξίας τῶν χρησιμοποιουμένων ὄλικῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀποδειγμένως ὑπήχθησαν εἰς τὸν Φ.Κ.Ε. (ια) Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων γυναικείων κομμάτων καὶ ἴνστιτούτου καλλονῆς, ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων ἔσοδων ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἄνευ ἐκπτώσεώς τινος. (ιβ) Τέλος, ἐπὶ ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων ἕξ ἐνοικιάσεως κλινῶν. Ἡ δωματίων ἔσοδων ἄνευ ἐκπτώσεώς τινος.

Οἱ φόροις κύκλου ἐργασιῶν ὑπολογίζεται μὲν διαφόρους συντελεστάς, ὡς ἀκολούθως⁹. Ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς 8 %, ἔξαιρέσει ὠρισμένων προϊόντων τὰ ὅποια ὑποβάλλονται εἰς τὸν φόρον μὲν μειωμένους φορολογικούς συντελεστὰς 2 % καὶ 4 %. Εἰς τὸν μειωμένον φορολογικὸν συντελεστὴν 2 % ὑπάγονται, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἔξευγενισμένα ἐλαιόλαδα, τὰ βρώσιμα σπορέλαια, ἰχθυέλαια καὶ λίπη, ὡς καὶ τὰ ζυμαρικά ἐν γένει, ἐνῷ εἰς συντελεστὴν 4 % ὑπάγονται, μεταξὺ ἄλλων, ὠρισμένα μηχανήματα, ὁ τοματοπολτός, ἡ ἀσβεστος ὡς καὶ τὰ φορτηγά καὶ λεωφορεῖα αὐτοκίνητα. Εἰς τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω δνομαστικούς φορολογικούς συντελεστὰς ὑπάγονται ἐπίσης καὶ τὰ ἀντίστοιχα προϊόντα τὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ, πρὸς ἔξιστων τῶν δρων ἀνταγωνισμοῦ τῶν εἰσαγομένων πρὸς τὰ ἐγχωρίως παραγόμενα προϊόντα. Ἐξ ἄλλου, προκειμένου περὶ τῶν ἐπιχειρήσεων παροχῆς ὑπηρεσιῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν φόρον, ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ἀνέρχεται εἰς 8 %, ἔξαιρέσει τῶν ξενοδοχειακῶν καὶ μεταφορικῶν ἐπιχειρήσεων, διὰ τὰς ὅποιας ἐφαρμόζεται συντελεστὴς 6 % καὶ 7 %, ἀντιστοίχως. Ἐπίσης προκειμένου περὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, διὰ τὰ ἀσφάλιστρα τοῦ κλάδου πυρὸς ἐφαρμόζεται συντελεστὴς 14 %, ἐνῷ διὰ τὰ ἀσφάλιστρα τοῦ κλάδου ζωῆς ἐφαρμόζεται συντελεστὴς 3 %.

Ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν χόρηγοῦνται ὠρισμέναι ἀπαλλαγαὶ καὶ ἔξαιρέσεις. Τινὲς τῶν ἀπαλλαγῶν τούτων εἶναι ἀντικειμενικά, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἀφοροῦν εἰς ὠρισμένα προϊόντα, ἀνεξαρτήτως ἀγοραστοῦ, ἐνῷ ἄλλαι εἶναι ὑποκειμενικά, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι παρέχονται μόνον εἰς ὠρισμένα πρόσωπα. Θὰ ἔξετάσθωμεν ἐνταῦθα δι' δλίγων τὰς κυριωτέρας ἀπαλλαγὰς καὶ ἔξαιρέσεις, αἱ δοῦλαι ἀναγνωρίζονται δι' ἐκάστην κατηγορίαν φορολογουμένων.

α. Ἀπαλλαγαὶ καὶ ἔξαιρέσεις βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ἀναγνωρίζονται τόσον ἀντικειμενικαὶ ὅσον καὶ ὑποκειμενικαὶ ἀπαλλαγαὶ. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀπαλλαγῶν, μεταξὺ ἄλλων, ὑπάγονται : (i) ὠρισμένα εἰδὴ πρώτης ἀνάγκης, ὡς π.χ. τὰ ἄλευρα, δὲ ἄρτος, δὲ τυρός, τὸ βούτυρον, τὸ ἐλαιόλαδον κ.ἄ., (ii) ὠρισμένα εἰδὴ, τὰ ὅποια ἔχουν μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν κλάδων τῆς Ἑθνικῆς μας Οἰκονομίας, π.χ. δὲ κοκκισμένος βάμβαξ, δὲ βαμβακόσπορος, τὰ πλοια, τὰ ἀεροσκάφη κ.ἄ., (III) τὰ προϊόντα τὰ ὑπαγόμενα εἰς εἰδικούς φόρους καταναλώσεως, π.χ. τὰ σιγαρέ-

τα, τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, κ.ἄ. (IV) τὰ εἰδή μονοπωλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, π.χ. τὸ ἄλας, τὸ φωτιστικὸν πετρέλαιον κ.ἄ., (V) δόλα τὰ ἔξαγόμενα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν προϊόντα· καὶ (VI) ἐγχώρια προϊόντα ὅμοια πρὸς εἰσαγόμενα, διὰ τὰ ὅποια προβλέπεται ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑποκειμενικῶν ἀπαλλαγῶν, ἔξι ἄλλου, ὑπάγονται : (i) τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, διὰ τὰς πάσης φύσεως ἀγοράς του καὶ (II) τὰ φυσικὰ ἡ νομικὰ πρόσωπα διὰ τὰς ἀγοράς εἰδῶν ἐγχωρίου παραγωγῆς, ἐφ' ὅσον προβλέπεται ἀπαλλαγὴ τῶν προσώπων τούτων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐπὶ ὅμοίων εἰδῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ.

β. Ἀπαλλαγαὶ καὶ ἔξαιρέσεις ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν. Ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἔξαιρέσεων αἱ ὅποιαι ἰσχύουν ἐπὶ βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, οὕτω καὶ ἐνταῦθα, αἱ ἀπαλλαγαὶ καὶ ἔξαιρέσεις διακρίνονται εἰς ἀντικειμενικάς, δηλαδὴ ἀπαλλαγὰς αἱ ὅποιαι ἰσχύουν δι' ὠρισμένα εἰδή ἀνεξαρτήτως εἰσαγωγῶν καὶ εἰς ὑποκειμενικάς, δηλαδὴ ἀπαλλαγὰς ὠρισμένων εἰσαγωγέων δι' εἰδη εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἔξης εἰδη : (i) πλωτὰ μέσα καὶ ἀεροσκάφη κτώμενα τὴν ἐλληνικὴν θαγένειαν· (II) ἀνταλλακτικὰ καὶ ἔξαρτήματα τῶν ἀνωτέρω ἀεροσκαφῶν· (III) μηχαναὶ καὶ λοιπὰ εἰδη διὰ τὴν ἐπισκευὴν πλοίων, καθαρᾶς χωρητικότητος τουλάχιστον 10 κόρων, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἐπιπλα καὶ σκεῦη ὡς καὶ τὰ λοιπὰ εἰδη τὰ ἀποτελοῦντα τὸν συναφῆ ἔξοπλισμὸν τούτων (IV) κτηνοτροφαὶ καὶ πτηνοτροφαἱ· (V) κινηματογραφικαὶ ταινίαι· (VI) εἰδη ἀτελῆ κατὰ τὸ ἰσχὺον Δασμολόγιον Εἰσαγωγῆς· καὶ (VII) διάφορα εἰδη διὰ τὰ ὅποια δὲν χαρακτηρίζονται ὡς βιομηχανικά καὶ βιοτεχνικά προϊόντα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου, π.χ. ζῶα ζῶντα, νωπὰ κρέατα καὶ ἵχθεῖς, γάλα, κ.ο.κ. Ἐξ ἄλλου, εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀπαλλασσομένων ὑπάγονται τὰ κάτωθι πρόσωπα : (i) τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τὰ πάσης φύσεως εἰδη τὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ, (II) αἱ ἐταιρεῖαι αἱ συμβεβλημέναι μετὰ τοῦ Δημοσίου διὰ συμβάσεων, κυρωθεισῶν διὰ νόμου· (III) αἱ ἐταιρεῖαι, αἱ ὅποιαι ὑπάγονται εἰς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2687/1953, καὶ τοῦ Ν. 4171/1961· καὶ (IV) αἱ ἀλλοδαπαὶ ἐμποροβιομηχανικαὶ καὶ ναυτιλιακαὶ ἐταιρεῖαι αἱ ὅποιαι ἐγκαθίστανται ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῶν Α.Ν. 89/1967 καὶ 378/1968.

γ. Ἀπαλλαγαὶ καὶ ἔξαιρέσεις ἐπιχειρήσεων παροχῆς ὑπηρεσιῶν. Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων παροχῆς ὑπηρεσιῶν ὑφίστανται ἐπίσης ὠρισμέναι ἀπαλλαγαὶ καὶ ἔξαιρέσεις ἐκ τοῦ φόρου. Αἱ κυριώτεραι τούτων εἶναι αἱ ἔξης : (i) ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς πωλήσεως ἀκινήτων, τὰ εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν καὶ ἐκ τόκων ἐξ ἐντόκων γραμματίων τοῦ Δημοσίου· (II) ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἐκ τῶν τραπεζικῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ἐργασιῶν αὐτῆς· (III) ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν μεταφορικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὰ ἀκαθάριστα αὐτῶν ἔσοδα ἐκ τῶν

μεταφορῶν προσώπων διὰ ταξί, ἀγοραίων αὐτοκινήτων καὶ πλωτῶν μέσων χωρητικότητος μικροτέρας τῶν 10 κόρων (IV) ή ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἐξ ἀσφαλίστρων σκαφῶν, ἀεροσκαφῶν, ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων ἐν Ἑλλάδι ή ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικόν (V) ή ἀπαλλαγὴ τῶν ἔνοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως παγίων περιουσιακῶν στοιχείων.

Πλὴν τῶν ὧς ἄνω ἐξαιρέσεων καὶ ἀπαλλαγῶν ἐκ τοῦ φόρου, χορηγοῦνται ἐπίσης ώρισμέναι ἐκπτώσεις ἐξ αὐτοῦ. Ιδιαιτέρας σημασίας εἶναι η μείωσις τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν ή δοπία ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἐγκατεστημένων, ίδρυομένων ή μεταφερομένων εἰς περιοχὰς ἑκτός τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, ή δοπία σκοπεῖ νὰ ἀποτέλεσῃ κίνητρον ἀποκεντρώσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Οὕτως, οἱ ὧς ἄνω ἀναφερόμενοι συντελεσταί, οἱ δοποῖοι ἐφαρμόζονται ἐπὶ βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, μειοῦνται κατὰ 25 % διὰ τὰς ἐγκατεστημένας, ίδρυομένας ή μεταφερομένας βιομηχανικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις εἰς περιοχὰς τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς, τῶν Νομῶν Βοιωτίας, Κορινθίας καὶ Θεσσαλονίκης, τῶν νήσων τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος. Ή αὐτὴ μείωσις ίσχύει καὶ προκειμένου περὶ βιομηχανιῶν αἱ δοποῖαι ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 997/1971, δηλαδὴ ὠρισμένων βιομηχανιῶν παραγωγῆς σιδήρου καὶ χάλυβος. Όμοιώς, ὑφίσταται ἐκπτώσις κατὰ 50 % ἐκ τοῦ φόρου, προκειμένου περὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἐγκατεστημένων, ίδρυομένων ή μεταφερομένων εἰς τὰς λοιπὰς περιοχὰς τῆς Χώρας πλὴν τῶν ἀναφερθεισῶν ἀνωτέρω καὶ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς. Ή αὐτὴ ἐκπτώσις ἀναγνωρίζεται καὶ προκειμένου περὶ βιομηχανιῶν παραγωγῆς ἐλαστικῶν ἐπιστρων καὶ ἀεροθαλάμων, διὰ τὰς ἑκτός τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς ἐπιχειρήσεις.

3. Ἡ συμβολὴ τοῦ Φόρου Κύκλου ἐργασιῶν εἰς τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν

Ο φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἀποτελεῖ μίαν λίαν σημαντικὴν πηγὴν ἐσόδων τοῦ Κράτους. Τὰ συνολικὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ φόρου τούτου κατὰ τὸ 1973 ἀνῆλθον εἰς 10,1 δισ. δραχμάς, κατὰ δὲ τὸ 1974 εἰς 11,9 δισ. δραχμάς. Τὰ ἐν λόγῳ ἔσοδα ἀποτελοῦν τὸ 9 % τῶν συνολικῶν φορολογικῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ τὸ 15 % περίπου τῶν ἐσόδων αὐτοῦ ἐξ ἐμμέσων φόρων.

Η συμβολὴ τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ηὔξηθη σύσιτοδες κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Οὕτως, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ Πίνακος 1, δοποῖος ἐμφανίζει τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1961 - 1973 τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ φόρου τούτου ηὔξηθησαν ἀπὸ 1,5 δισ. δραχμάς τὸ 1961 εἰς 10,1 δισ. δραχμάς τὸ 1973. Ο μέσος ἐτήσιος ρυθμὸς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τούτων, κατὰ τὴν ὧς ἄνω περίοδον ἀνέρχεται εἰς 17,3 % περίπου, δορυφόρος, δορυφόρος εἶναι ὑψηλότερος τῶν ἀντιστοίχων ρυθμῶν αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους ἐξ ἐμμέσων φόρων (14,6 %), ὡς καὶ τῶν συνολικῶν φορολογικῶν ἐσόδων

δων αύτοῦ, (14,7%). Κατὰ συνέπειαν ἡ σχετικὴ σημασία τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ηὗξήθη κατὰ τὴν ὡς ἀνώ περίοδον. Πράγματι, τὰ ἐσόδα ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὸ 1961 ἀνήρχοντο εἰς 11 % τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους ἐξ ἐμμέσων φόρων καὶ εἰς 6,4 % τῶν συνολικῶν φορολογικῶν ἐσόδων αὐτοῦ, ἐνῷ κατὰ τὸ 1973 τὰ ποσοστὰ ταῦτα ηὗξήθησαν εἰς 15,5 % καὶ 9,2 %, ἀντιστοίχως.¹ Η σχετικὴ αὕτη αὔξησις τῶν φορολογικῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν προῆλθεν ἐν μέρει ἐκ τῆς αὔξήσεως τῶν δονομαστικῶν συντελεστῶν τοῦ φόρου ὡς καὶ τῆς διευρύνσεως τῆς βάσεως αὐτοῦ, ἐν μέρει δημοσίου διφείλεται καὶ εἰς τὴν σχετικῶς ὑψηλοτέραν εἰσοδηματικὴν ἐλαστικότητα τῶν φορολογικῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου τούτου, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἀντιστοίχους ἐλαστικότητας ἄλλων φόρων ἐπὶ τῆς δαπάνης π.χ. τοῦ χαρτοσήμου, τοῦ καπνοῦ, τῆς σακχάρεως κ.λ.π.

ΠΙΝΑΞ I

Ἡ ἔξελιξις τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε. κατὰ τὴν περίοδον 1961 - 1973

Έτος	Φ.Κ.Ε.	% ἐπὶ τῶν ἐμμέσων φόρων	% ἐπὶ συνολ. φορολ. ἐσόδων	% ἐπὶ καθαρ. ἔθνικ. εἰσοδ.
1961	1.490	11,0	6,4	1,5
1962	1.645	10,8	6,6	1,5
1963	1.998	11,4	7,0	1,7
1964	2.331	11,5	7,2	1,8
1965	2.690	11,4	7,2	1,8
1966	3.704	13,1	8,3	2,3
1967	4.049	12,9	8,0	2,3
1968	4.488	12,4	7,8	2,4
1969	4.943	12,4	7,7	2,3
1970	5.648	13,1	7,8	2,4
1971	6.202	13,2	7,8	2,4
1972	7.364	14,1	8,2	2,4
1973	10.120	15,5	9,2	2,5

Πηγαὶ : 1) 'Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν, 'Εκτέλεσις Προϋπολογισμοῦ 'Ἐσόδων.

2) 'Υπουργεῖον Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ, 'Εθνικοὶ Λογαριασμοὶ τῆς Ελλάδος.

Ἐξ ἄλλου, τὸ ἔθνικὸν εἰσόδημα τῆς Χώρας, εἰς τρεχούτας τιμάς, κατὰ τὴν περίοδον 1961 - 1973, ηὗξήθη μὲ ρυθμὸν 12 % περίπου, ὁ ρυθμὸς δὲ οὗτος εἶναι χαμηλότερος τοῦ ρυθμοῦ αὔξήσεως τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν. Αποτέλεσμα τούτου ἡτο νὰ αὐξηθῇ ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς οἰκονομίας ἐκ τοῦ φόρου

κύκλου έργασιδν έντος της ως άνω περιόδου. Ούτως, ένψ τὸ 1961 τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ φόρου κύκλου έργασιδν ἀπετέλουν τὸ 1,5 % τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τὸ 1973 ἀπετέλουν τὰ 2,5 % αὐτοῦ.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν συνολικῶν ἔσόδων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν (80 % περίπου) προέρχεται ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ἀγαθῶν, ἐνψ τὸ ὑπόλοιπον 20 % προέρχεται ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ὑπηρεσιῶν. Ὁ πίναξ 2 κατατέρῳ ἐμφαίνει τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἔσόδων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου έργασιδν ἀναλόγως πηγῆς προελεύσεως τούτων. Ως προκύπτει ἐκ τοῦ Πίνακος τούτου, ἄνω τοῦ ἡμίσεος τῶν φορολογικῶν ἔσόδων (52 % διὰ τὸ 1974) προέρχεται ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν, ἐνψ τὸ ὑπόλοιπον προέρχεται ἐκ τῆς φορολογίας ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν ἐγχωρίου παραγωγῆς. Ἐξ ὅλου, τὸ ἡμισυ περίπου τῶν συνολικῶν φορολογικῶν ἔσόδων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς φορολογίας ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν παραγομένων ἐγχωρίως βαρύνει ἀμεσα τὰς βιομηχανικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐνψ τὸ ὑπόλοιπον βαρύνει τὰς διαφόρους κατηγορίας ὑπηρεσιῶν τὰς ὑποκειμένας εἰς τὸν φόρον.

ΠΙΝΑΞ 2

*Ανάλυσις τῶν ἔσόδων ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε. ἀναλόγως πηγῆς προελεύσεως κατὰ τὰ ἔτη 1973 καὶ 1974

Κλάδος Παραγωγῆς	1973		1974	
	εἰς ἑκ. δρχ.	%	εἰς ἑκ. δρχ.	%
1. Βιομηχανικαὶ καὶ βιοτεχνικαὶ ἐπιχειρήσεις	2.665,9	26,4	3.008,7	25,3
2. Τραπεζιτικαὶ ἐπιχειρήσεις	569,3	5,6	776,0	6,5
3. Ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις	173,6	1,7	226,3	1,9
4. Μεταφορικαὶ ἐπιχειρήσεις	447,7	4,4	588,6	5,0
5. Ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς ἡλεκτρισμοῦ	321,1	3,2	417,1	3,5
6. Ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς φωταερίου .	1,6	0,0	1,8	0,0
7. Ο.Τ.Ε.	454,7	4,5	513,4	4,3
8. Ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς ψύχους ...	13,1	0,1	20,3	0,2
9. Διαφημίσεις, Ξενοδοχεῖα, Κομμωτήρια, Ἐπισκ. Αὐτ/των	155,8	1,5	207,9	1,7
Σύνολον ἐπὶ τῶν ἐγχωρίως παραγομένων	4.802,8	47,4	5.760,1	48,4
Φ.Κ.Ε. κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν	5.316,6	52,6	6.138,4	51,6
ΣΥΝΟΛΟΝ	10.119,4	100,0	11.898,5	100,0

Πηγή : 'Υπουργείον Οἰκονομικῶν, Ἐκτέλεσις Προϋπολογισμοῦ ἔσόδων.

Έκ της ως άνω κατανομής τῶν φορολογικῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἔργασιῶν προκύπτει σαφῶς ὅτι ὁ φόρος οὗτος βαρύνει τὰ εἰσαγόμενα βιομηχανικά καὶ βιοτεχνικά προϊόντα πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὰ ἐγχωρίως παραγόμενα προϊόντα. Οὕτως, ἐνῷ η ἀξία τῶν εἰσαγωγῶν βιομηχανικῶν προϊόντων εἶναι μικρότερά τῆς ἀξίας τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἐγχωρίου παραγωγῆς, (93 % διὰ τὸ 1973) τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἔργασιῶν τοῦ εἰσπραττομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἶναι διπλάσια τῶν ἐσόδων τῶν εἰσπραττομένων ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ἐγχωρίως παραγομένων βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν προϊόντων. Ἡ διαφορὰ αὕτη δοφείλεται εἰς δύο λόγους : (I) εἰς τὸ ὅτι η βάσις τοῦ φόρου κύκλου ἔργασιῶν τοῦ ἐπιβαλλομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν προσαυξάνεται πλασματικῶς διὰ τῶν δασμῶν καὶ τῶν λοιπῶν φόρων τῶν ἐπιβαλλομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τῶν προσθέτων ποσοστῶν προσαυξήσεως τὰ δόποια, ὡς προελέχθη, ἀντιπροσωπεύουν καθ' ὑπόθεσιν, τὴν προστιθεμένην ἀξίαν εἰς τὸ προϊὸν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς του μέχρι τῆς ἀποθήκης τοῦ χονδρεμπόρου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κέρδους τοῦ τελευταίου. (II) εἰς τὴν εὐρείας ἐκτάσεως φοροδιαφυγὴν η δόποια, προφανῶς, λαμβάνει χώραν εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγοράν, διφειλομένη κυρίως εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν διπλῶς ἐλέγξουν ἀποτελεσματικῶς τὰς πραγματοποιουμένας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν πωλήσεις.

Π Ι Ν Α Ζ 3

Η κατανομὴ τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε. μεταξὺ τῶν κυριωτέρων διαμερισμάτων τῆς Χώρας κατὰ τὸ 1973

Γεωγραφικὸν Διαμέρισμα	Ποσὸν εἰς ἐκατ. δρχ.	%
1. Ἀθῆναι - Πειραιεὺς	731,2	46,08
2. Ὑπόλοιπον Στερεᾶς Ἑλλάδος	140,7	8,89
3. Θεσσαλονίκη	275,1	17,35
4. Ὑπόλοιπον Μακεδονίας	110,4	6,94
5. Πελοπόννησος	93,8	5,93
6. Θεσσαλία	71,0	4,48
7. Ἡπειρος	37,8	2,40
8. Θράκη	10,4	0,66
9. Εὖβοια	17,5	1,10
10. Κρήτη	40,2	2,52
11. Νῆσοι Ιονίου	12,4	0,78
12. Νῆσοι Αιγαίου	45,4	2,87
Σύνολον	1,585,9	100,00

Πηγή : 'Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν : 'Αναλυτικαὶ καταστάσεις Ἐσόδων ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε. κατὰ τὸ 1973.

Σημαντικόν ποσοστόν τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε. τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῆς ἑγχωρίου παραγωγῆς (46 %) προέρχεται ἐκ τῆς φορολογίας τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων αἱ ὅποιαι εἰναι ἐγκατεστημέναι εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, ἐνῷ τὸ ὑπόλοιπον 54 % προέρχεται ἐκ τῆς φορολογίας ἐπιχειρήσεων αἱ ὅποιαι εἰναι ἐγκατεστημέναι εἰς τὰ λοιπά διαμερίσματα τῆς χώρας. Ἡ σημαντικὴ αὕτη συμβολὴ τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν - Πειραιῶς εἰς τὰ συνολικὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε. διφεύλεται ἀφ' ἐνὸς εἰς τὸ δὲ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς βιομηχανίας μας ἔχει συγκεντρωθῆ ἐις τὸ κέντρον, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ εἰς τὸ δὲ τὸ διφορολογικὸς συντελεστῆς τοῦ Φ.Κ.Ε. εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιοχὴν εἰναι μεγαλύτερος τοῦ ἀντιστοίχου συντελεστοῦ τοῦ ἐφαρμοζομένου εἰς τὰ ἄλλα διαμερίσματα τῆς χώρας. Οἱ πίναξ 3 κατωτέρω, συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων προερχομένων ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν καταστάσεων τὰς ὅποιας ὑποβάλλουν αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι τῆς Χώρας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἀνὰ τρίμηνον, ἐμφαίνει τὴν συμβολὴν ἑκάστου διαμερίσματος τῆς Χώρας εἰς τὰ συνολικὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε. κατὰ τὸ 1973.

4. Ἡ μέση ἐπιβάρυνσις τῶν διαφόρων κλάδων οἰκονομικῆς δραστηριότητος ὡς καὶ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τελικῆς ζητήσεως ἐκ τοῦ Φόρου Κύκλου Ἐργασιῶν

Ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀνάλυσιν καὶ ἀξιολόγησιν τῶν ἐπιδράσεων τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας μας ἐμφανίζει ἡ κατανομὴ τῶν συνολικῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου τούτου μεταξὺ τῶν ἐπὶ μέρους κλάδων οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τελικῆς ζητήσεως ὡς καὶ ὁ ὑπολογισμὸς τῆς μέσης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν ἐπὶ μέρους κατηγοριῶν προϊόντων. Αἱ πληροφορίαι αὗται παρέχονται ὑπὸ τῶν πινάκων 4, 5 καὶ 6. Οἱ πίναξ 4, συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν στοιχείων τοῦ πίνακος 3, ἐμφαίνει τὴν κατανομὴν τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν ἑγχωρίως παραγομένων προϊόντων τοῦ ἔτους 1973. Ως προκύπτει ἐκ τοῦ πίνακος τούτου, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἐσόδων τούτων (57 %) προέρχεται ἐκ τῆς φορολογίας βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐνῷ αἱ διάφοροι ἐπιχειρήσεις παροχῆς ὑπηρεσιῶν, αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸν φόρον τοῦτον, συνεισφέρουν τὸ ὑπόλοιπον 43 %. Ἐκ τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, ἰδιαίτερας σημασίας ἀπὸ ἀπόδοσεως ἐσόδων εἰναι οἱ ἔξῆς κλάδοι : κλωστοϋφαντουργίας (10,4 %), μεταλλουργικῶν - μηχανολογικῶν βιομηχανιῶν (10,7 %), χημικῶν βιομηχανιῶν (7,0 %) καὶ οἰκοδομικῶν ὄλικῶν (6,6 %), ἐνῷ ἡ συμβολὴ ἑκάστου τῶν λοιπῶν κλάδων εἰναι σχετικῶς μικρά. Ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων παροχῆς ὑπηρεσιῶν, αἱ μεταφορικαὶ ἐπιχειρήσεις συμβάλλουν κατὰ 16,4 %, αἱ τραπεζικαὶ ἐπιχειρήσεις κατὰ 9,8 %, αἱ ξενοδοχειακαὶ ἐπιχειρήσεις κατὰ 5,4 % καὶ ὁ ΟΤΕ κατὰ 4,7 %. Ἡ συμβολὴ τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν ἐπιχειρήσεων εἰναι σχετικῶς μικρά.

Οἱ πίναξ 5 ἐμφαίνει τὴν κατανομὴν τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου Ἐργα-

ΠΙΝΑΞ 4

Η κατανομή τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν ἐγχωρίως παραγομένων προϊόντων μεταξὺ τῶν διαφόρων κλάδων οἰκονομικῆς δραστηριότητος κατὰ τὸ 1973

Κλάδος οἰκονομικῆς δραστηριότητος	Ἐσοδα ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε. %	Μέση φορολ. ἐπιβάρυνσις %
I. Βιομηχανικαὶ καὶ βιοτεχνικαὶ ἐπιχειρήσεις	56,8	4,52
1. Εἰδῶν διατροφῆς	2,9	2,89
2. Εἰδῶν ζαχαροπλαστικῆς	2,4	4,27
3. Καφεκοπτικαὶ	0,1	2,90
4. Οἰνοπνευμάτωδῶν ποτῶν	0,4	3,64
5. Κλωστοϋφαντουργικαὶ	10,4	5,07
6. Εἰδῶν ἐνδύσεως	0,6	1,62
7. Βυρσοδεψικαὶ - ὑποδηματοποιίας	1,3	2,88
8. Εἰδῶν ἐκ ξυλείας	4,6	4,60
9. Χάρτου	1,0	4,41
10. Χημικαὶ	7,0	5,83
11. Παραγωγῆς ἡλεκτρισμοῦ	3,5	6,00
12. Παραγωγῆς Φωταερίου	0,0	7,84
13. Οἰκοδομικῶν ύλικῶν	6,6	4,77
14. Ἐπεξεργασίας μαρμάρων	1,7	4,36
15. Μεταλλουργικαὶ - Μηχανολογικαὶ	10,7	4,68
16. Λοιπαὶ	3,6	4,00
II. Τραπεζικαὶ ἐπιχειρήσεις	9,8	3,60
III. Ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις	3,1	8,58
IV. Μεταφορικαὶ ἐπιχειρήσεις	16,4	6,97
V. Ἐπιχειρήσεις ἐμφιαλώσεως διάτων	0,1	3,61
VI. Ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς ψύχους	0,5	4,42
VII. Ο.Τ.Ε.	4,7	7,00
VIII. Κινημάτογραφικαὶ ἐπιχειρήσεις	0,2	6,86
IX. Διαφημιστικαὶ ἐπιχειρήσεις	1,0	4,69
X. Ἐπιχειρήσεις ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως αὐτοκινήτων	1,7	5,49
XI. Ἐπιχειρ. κομμώσεως καὶ ίνστιτ. καλλονῆς	0,3	6,09
XII. Ξενοδοχειακαὶ ἐπιχειρήσεις	5,4	7,22
ΣΥΝΟΛΟΝ	100,0	4,96

Π Ι Ν Α Ζ 5

Η κατανομή των έσοδων ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε. τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων κλάδων οἰκονομικῆς δραστηριότητος κατὰ τὸ 1973

Κλάδοι οἰκονομικῆς δραστηριότητος	Ποσὸν εἰς έκ. δρχ.	% ἐπὶ τῆς φο- ρολογηθεῖσῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν
1. Γεωργία - Κτηνοτροφία - Ἀλιεία - Δάση	178,1	7,15
2. Ὁρυχεῖα - Λατομεῖα - Ἀλυκαὶ	9,5	2,24
3. Βιομηχανίαι Τροφίμων	92,5	1,69
4. Βιομηχανίαι Ποτῶν	43,1	22,56
5. Βιομηχανίαι Καπνοῦ	—	0,06
6. Βαμβακουργία - Ἐριούργια - Λοιπαὶ ὑφαντι- καὶ βιομηχ.	413,1	8,83
7. Ὑποδηματοποΐα	0,5	13,40
8. Βιομηχανία εἰδῶν ἐνδύσεων καὶ εἰδῶν ἔξ ὑφασμάτων	38,3	11,49
9. Βιομηχ. Ξύλου καὶ Φελλοῦ	207,4	10,58
10. Βιομηχ. Ἐπίπλων	8,0	15,52
11. Βιομηχ. Χάρτου	241,4	10,06
12. Βιομηχ. Ἐκδόσεων - ἐκτυπώσεων	6,9	6,13
13. Βιομηχ. Δέρματος	11,7	12,91
14. Βιομηχ. Ἐλαστικοῦ	85,1	11,51
15. Κατασκευαὶ ἀντικειμένων ἐκ πλαστικῶν ὑλῶν	18,6	12,34
16. Βιομηχ. λιπασμάτων καὶ λοιπῶν χημικῶν	521,0	10,51
17. Παρασκ. Φαρμακευτικῶν - Σαπωγοπ. - Λοι- πῶν χημικῶν	398,7	10,16
18. Παράγωγα Πετρελαίου καὶ ἄνθρακος	60,2	3,48
19. Παραγωγὴ Τσιμέντων	—	9,03
20. Κατασκευὴ ὑάλων - ὑαλικῶν	54,2	10,85
21. Λοιπαὶ βιομηχ. μὴ μεταλ. ὅρυκτῶν	55,2	8,42
22. Βιομηχ. ἀνάτ. καὶ ἔξελάσεως σιδήρου - Λοι- παὶ βασικαὶ μεταλλουργικαὶ	467,3	9,49
23. Κατασκευαὶ ἀντικειμένων ἐκ μετάλλου ..	322,2	9,74
24. Κατασκ. μηχανῶν ἐκτός ἡλεκτρ. καὶ μέσων μεταφορᾶς - Κατασκευαὶ ἡλ. συσκευῶν ..	740,6	6,36
25. Κατασκ. ἡλεκτρ. συρμ. καλωδ. - Λοιπαὶ βιομ. κατασκ. ἡλεκτρ. μηχανῶν	534,3	10,15
26. Βιομηχ. κατασκευῆς μεταφορικῶν μέσων	570,5	9,77
27. Λοιπαὶ βιομηχανίαι	236,6	11,03
34. Λοιπαὶ ὑπηρεσίαι	2,1	12,82
37. Σύνολον	5.316,7	8,29

σιῶν τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων προϊόντων, εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους παραγωγῆς, οἱ ὅποιοι θὰ παρῆγον τὰ διάφορα προϊόντα, ἐὰν ταῦτα παρήγοντο ἐγχωρίως. Ἡ κατανομὴ αὕτη ἐγένετο τῇ βοηθείᾳ στοιχείων παρεχομένων ὑπὸ ἀναλυτικῶν καταστάσεων αἱ ὅποιαι ἐμφαίνουν τὴν δασμολογηθεῖσαν ἀξίαν ὡς καὶ τοὺς δασμοὺς καὶ λοιποὺς φόρους τοὺς ἐπιβαλλομένους ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν κατὰ ὀκταψήφιον κωδικὸν τῆς ΤΤΔΕ. Τὰς πληροφορίας ταύτας ἔταξιν ομήσαμεν ἀναλόγως τοῦ κλάδου προελεύσεως ἐκάστου προϊόντος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχωμεν τὰ συνολικὰ ἔσοδα ἐκ τῶν εἰσαγομένων προϊόντων ἐκάστου κλάδου.

Ως προκύπτει ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν πινάκων 4 καὶ 5, τὰ εἰσαγόμενα προϊόντα, ἐπιβαρύνονται διὰ τοῦ Φ.Κ.Ε. περισσότερον ἀπὸ τὰ ἐγχωρίως παραγόμενα προϊόντα. Πράγματι, ἐνῷ ἡ μέση ἐπιβάρυνσις τῶν εἰσαγομένων προϊόντων ἀνέρχεται εἰς 8,3 %, ἡ μέση ἐπιβάρυνσις τῶν ἐγχωρίως παραγομένων προϊόντων ἀνέρχεται εἰς 5,0 %.

Τέλος, ὁ πίναξ 6 ἐμφαίνει τὴν μέσην ἐπιβάρυνσιν τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τελικῆς ζητήσεως ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε., ὑπολογισθεῖσαν βάσει τῶν στοιχείων τῶν πινάκων 4 καὶ 5 ὡς καὶ τῶν πινάκων εἰσροῶν - ἐκροῶν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Ως προκύπτει ἐκ τοῦ πίνακος τούτου :

Π Ι Ν Α Ξ 6

Ἡ μέση ἐπιβάρυνσις τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τελικῆς ζητήσεως ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε.

Κατηγορία τελικῆς ζητήσεως	Μέση % ἐπιβάρυνσις
I. ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ	1,50
1. Τρόφιμα	1,56
2. Ποτά	0,01
3. Καπνὸς	0,02
4. Ἰματισμὸς - ὑπόδησις	3,02
5. Στέγασις - ὕδρευσις	0,34
6. Θέρμανσις - Φωτισμὸς	1,71
7. Ἔπιπλα - σκεύη	3,05
8. Τρέχουσαι οἰκιακαὶ δαπάναι	2,64
9. Ὅγιεινὴ - ἀτομικὸς εὐπρεπισμὸς	1,58
10. Ταξίδια - μεταφοραὶ	1,23
11. Τηλεπικοινωνίαι	0,90
12. Δαπάναι ἀναψυχῆς	0,77
13. Ἐκπαίδευσις	1,37
14. Λοιπαὶ ὑπηρεσίαι	0,02
II. ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ	0,66
III. ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ	2,30
IV. ΕΞΑΓΩΓΑΙ	1,43
ΣΥΝΟΛΟΝ	1,59

ο Φ.Κ.Ε. έπιβαρύνει δόλας τάς μορφάς τελικής δαπάνης εἰς τὴν οἰκονομίαν. Λίαν ύψηλή είναι ή μέση έπιβάρυνσις τῶν ἐπενδύσεων 2,30 %, ἐνῷ ή μέση έπιβάρυνσις τῆς δημοσίας καταναλώσεως είναι συγκριτικῶς μικρά (0,66 %). Ἡ μέση έπιβάρυνσις τῆς ιδιωτικῆς καταναλώσεως ἀνέρχεται εἰς 1,50 %, ἐνῷ ή μέση έπιβάρυνσις τῶν ἔξαγωγῶν είναι κατά τι μικροτέρα (1,43 %). Εξ ὅλου, ώρισμέναι κατηγορίαι ἀγαθῶν ιδιωτικῆς καταναλώσεως, π.χ. ὁ ἴματισμὸς καὶ ή ὑπόδησις, τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη, καὶ αἱ τρέχουσαι οἰκιακαὶ δαπάναι, έπιβαρύνονται μὲ σχετικῶς ύψηλὸν μέσον φορολογικὸν συντελεστήν, ἐνῷ ή μέση έπιβάρυνσις ὅλων κατηγοριῶν ἀγαθῶν ιδιωτικῆς καταναλώσεως είναι συγκριτικῶς μικροτέρα.

5. Ἐπιδράσεις τοῦ Φόρου Κύκλου ἐργασιῶν

5.1. Ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς κατανομῆς τῶν πόρων τῆς οἰκονομίας

Ο φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἀποτελεῖ, ὡς προελέχθη, φόρον εὑρείας βάσεως, καθ' ὅσον ἐπιβάλλεται ἐπὶ τλείστων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν. Παρὰ ταῦτα, ὁ ἐν λόγῳ φόρος δὲν ἀποτελεῖ γενικὸν φόρον καλύπτοντα δόλας τὰς δραστηριότητας μὲ ἐνιαῖον φορολογικὸν συντελεστήν καὶ ὡς ἐκ τούτου, παρεμποδίζει τὴν ἐπίτευξιν ἀριστοποιήσεως τῆς κατανομῆς τῶν πόρων εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγοράν. Οὕτως, ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν παρεμποδίζει πιθανὸν τὴν ἐπίτευξιν ἀριστοποιήσεως τῆς κατανομῆς τοῦ χρόνου μεταξὺ ἐργασίας καὶ ἀναπαύσεως, ὡς τοῦτο συμβαίνει μὲ οἰονδήποτε φόρον, ὁ διότος ἔχει ὡς βάσιν οἰκονομικὸν μέγεθος. Ἡ ἐπίδρασις ὅμως αὕτη δὲν είναι σημαντική καθ' ὅσον ὁ ἐργαζόμενος δύναται, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο, νὰ ἀποφύγῃ, ἐν μέρει τουλάχιστον, τὸν φόρον δι' ἀποταμιεύσεως τοῦ εἰσοδήματός του.

Μεγαλυτέρα είναι ἵσως η ἐπίδρασις τοῦ φόρου τούτου ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ιδιωτικῶν φορέων προκειμένου περὶ κατανομῆς τοῦ εἰσοδήματός των μεταξὺ καταναλώσεως καὶ ἀποταμιεύσεως. Πράγματι, δοθέντος ὅτι ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν, ὡς ἔμμεσος φόρος ἐπὶ τῆς δαπάνης, δὲν βαρύνει τὴν ἀποταμίευσιν, παρεμποδίζει προφανῶς τὴν ἐπίτευξιν ἀριστοποιήσεως τῆς καταγομῆς τοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ καταναλώσεως καὶ ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπομένως τῆς κατανομῆς τῶν πόρων μεταξὺ καταναλώσεως καὶ ἐπενδύσεων.

Τέλος, δοθέντος ὅτι ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν δὲν ἐπιβάλλεται μὲ ἐνιαῖον φορολογικὸν συντελεστήν ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων, προφανῶς παρεμποδίζει τὴν ἐπίτευξιν ἀρίστης κατανομῆς τῶν πόρων μεταξὺ τῶν διαφόρων προϊόντων. Εἰς τοῦτο συντέλει οὐχὶ μόνον τὸ γεγονός ὅτι οἱ δονομαστικοὶ συντελεσταὶ τοῦ φόρου διαφέρουν εἰς ώρισμένας περιπτώσεις, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ὅτι ἀναγνωρίζονται συνήθως διάφοροι ἐκπτώσεις καὶ ἀπαλλαγαί, ἀλλὰ κυρίως διότι ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν δὲν βαρύνει μόνον τὰ καταναλωτικὰ προϊόντα ἀλλὰ καὶ τὰ κεφαλαιούχικά, μὲ συνέπειαν τὰ τελικὰ προϊόντα νὰ βαρύνωνται οὐχὶ μόνον ἀμέσως ἐκ τοῦ φόρου τούτου ἀλλὰ καὶ ἔμμεσως διὰ τοῦ φόρου τοῦ ἐνσωματωθέντος εἰς τὰ κεφαλαιούχικά ἀγαθά. Ἡ ἔμμεσος αὕτη ἐπιβάρυνσις διαφέρει, ὡς ἐλέχθη ἥδη, μεταξὺ τῶν προϊόντων, ἔξαρτωμένη ἐκ τοῦ λόγου κεφαλαιίου/προϊόντος ἐκάστου κλά-

δού. Ός ἐκ τούτου, ἡ συνολική φορολογική ἐπιβάρυνσις ἐκάστου προϊόντος διαφέρει, μὲ συνέπειαν ὁ φόρος νὰ μεταβάλῃ τὰς σχετικὰς τιμὰς τῶν προϊόντων καὶ ἐπομένως νὰ παρεμποδίζῃ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀρίστης κατανομῆς τῶν πόρων μεταξὺ τῶν προϊόντων εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγοράν.

Ἐξ ἄλλου, ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν παρεμποδίζει τὴν ἐπίτευξιν ἀριστοποιήσεως τῆς κατανομῆς τῶν πόρων εἰς διεθνὲς ἐπίπεδον. Οὕτω, δοθέντος ὅτι, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, ὁ φόρος οὗτος βαρύνει τὰ εἰσαγόμενα μὲ μέσους φορολογικοὺς συντελεστάς ὑψηλοτέρους τῶν ἀντιστοίχων συντελεστῶν τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τῶν ἐγχώριων προϊόντων, δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐπίτευξιν κατανομῆς τῶν πόρων συμφώνως πρὸς τὸ συγκριτικὸν πλεονέκτημα ἐκάστης χώρας, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, θὰ ἀπετέλει τὴν ἀρίστην κατανομήν.

5.2. Ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος

Ο φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπηρεάζει τὴν διανομὴν τοῦ εἰσοδήματος, τόσον εἰς διεθνὲς ἐπίπεδον ὅσον καὶ ἐντὸς τῆς Χώρας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐπιδράσεις τοῦ φόρου τούτου ἐπὶ τῆς διεθνικῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος παρατηρεῖται ὅτι αὗται ἔξαρτῶνται ἀπὸ τοὺς ἔξης δύο παράγοντας: (i) τὸν βαθμὸν μετακυλίσεως τοῦ φόρου πρὸς τοὺς καταναλωτὰς καὶ (II) τὸ κατὰ πόσον ὁ φόρος οὗτος ἐπιστρέφεται πλήρως εἰς τοὺς ἔξαγωγεῖς ἢ ὅχι. Υπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ φόρος μετακυλίσται πλήρως πρὸς τοὺς καταναλωτάς, ἡ ὁποία θεωρεῖται καὶ ἡ πλέον λογικὴ ὑπόθεσις, τὸ μέγεθος τῶν ἐπιδράσεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς διεθνικῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος ἔξαρτᾶται μόνον ἐκ τοῦ κατὰ πόσον ὁ φόρος ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς ἔξαγωγεῖς ἢ ὅχι. Εκ τῶν πληροφοριῶν τῶν παρεχομένων ὑπὸ τοῦ πίνακος 6, τὸ συνολικὸν ποσὸν φόρου κύκλου ἐργασιῶν τὸ διποίον ἦτο ἐνδωματωμένον εἰς τὰς ἔξαγωγάς κατὰ τὸ 1973 ἀνήρχετο εἰς 650 ἑκ. δρχ. περίπου. Εξ ἄλλου, ἐκ στοιχείων πάρασχεθέντων ὑπὸ τοῦ "Υπουργείου Οἰκονομικῶν, προκύπτει ὅτι αἱ ἐπιστροφαὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν λόγῳ ἔξαγωγῶν κατὰ τὸ 1973 ἀνήλθον εἰς 150 ἑκ. δρχ. Ως ἐκ τούτου, ποσὸν φόρου ἀνερχόμενον εἰς 500 ἑκ. δρχ. περίπου δὲν ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς παραγωγοὺς καὶ ἐπομένως βαρύνει τοὺς καταναλωτὰς ἐλληνικῶν προϊόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐπιδράσεις τῆς φορολογίας κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ τῶν πολιτῶν κατὰ εἰσοδηματικὰ κλιμάκια, παρατηρεῖται ὅτι ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν παραβλάπτει τὴν ἐν λόγῳ διανομήν. Πράγματι, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ κατωτέρω Πίνακος 7, ὁ διποίος ἐμφανίζει τὴν μέσην ἐπιβάρυνσιν τῶν οἰκογενειῶν εἰς τὰ διάφορα εἰσοδηματικὰ κλιμάκια, ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν βαρύνει τὰς κατωτέρας εἰσοδηματικὰς τάξεις περισσότερον ἢ τὰς ἀνωτέρας τοιαύτας. Οὕτως, ἐνῶ ἡ μέση ἐπιβάρυνσις τῶν πολιτῶν, οἱ διποίοι ἔχουν ἐβδομαδιῶν εἰσόδημα χαμηλότερον τῶν 249 δραχμῶν, ἀνέρχεται εἰς 2,30 %, ἡ ἐπιβάρυνσις αὐτῇ μειοῦται συνεχῶς, ὅσον αὐξάνεται τὸ εἰσόδημα, περιοριζομένη εἰς 1,42 % διὰ τὰ οἰκοκυριά, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐβδομαδιῶν εἰσόδημα μεγαλύτερον τῶν 1600 δραχμῶν.

ΠΙΝΑΞ 7

Η μέση έπιβάρυνσις τῶν οἰκοκυριῶν εἰς τὰ διάφορα εἰσοδηματικὰ κλιμάκια ἐκ τοῦ Φ.Κ.Ε.

Κλιμάκιον ἑβδομαδιαίου εἰσοδήματος (δρχ.)	Μέση % ἐπιβάρυνσις
μέχρι 249	2,30
250 - 449	1,70
450 - 799	1,50
800 - 1099	1,42
1100 - 1599	1,45
1600 καὶ ἄνω	1,42

5.3. Ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ ίσοζυγίου πληρωμῶν

Ο φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπηρεάζει τὸ ἐμπορικὸν ίσοζύγιον, καὶ ἐπομένως καὶ τὸ ίσοζύγιον πληρωμῶν τῆς Χώρας τόσον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν εἰσαγωγῶν δσον καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἔξαγωγῶν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς εἰσαγωγάς, αἱ ἐπιδράσεις τοῦ φόρου τούτου δύνανται νὰ ταξινομηθοῦν εἰς τρεῖς κατηγορίας :

(α) Ἐπιδράσεις ὀφειλόμεναι εἰς ἄμεσον ὑποκατάστασιν εἰσαγωγῶν δι' ἐγχωρίου παραγωγῆς ἢ τάναπαλιν. Δοθέντος ὅτι ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπιβαρύνει τὰ εἰσαγόμενα προϊόντα μὲν μέσους φορολογικοὺς συντελεστὰς μεγαλύτερους τῶν ἀντιστοίχων συντελεστῶν τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τῶν προϊόντων ἐγχωρίου παραγωγῆς, δόηγει οὗτος εἰς αὔξησιν τῶν σχετικῶν τιμῶν τῶν εἰσαγομένων ἔναντι τῶν τιμῶν τῶν ἐγχωρίως παραγομένων προϊόντων καὶ ἐπομένως εἰς ὑποκατάστασιν εἰσαγομένων ὑπὸ ἐγχωρίως παραγομένων προϊόντων. Τὸ μέγεθος τῶν ἐπιδράσεων τούτων προφανῶς ἔξαρταται ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς μεταβολῆς τῶν σχετικῶν τιμῶν τῶν εἰσαγομένων ἔναντι τῶν τιμῶν τῶν ἐγχωρίως παραγομένων προϊόντων ὡς καὶ ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς ἐλαστικότητος ζητήσεως εἰσαγομένων προϊόντων ὡς πρὸς τὰς μεταβολὰς τῶν τιμῶν. Οὕτως ἐὰν ε παριστῇ τὴν ἐλαστικότητα ζητήσεως τῶν εἰσαγωγῶν ὡς πρὸς τὰς μεταβολὰς τῆς τιμῆς, $\Delta P/P$ παριστῇ τὴν ποσοστιαίαν μεταβολὴν τῶν σχετικῶν τιμῶν, καὶ Μ τὴν ἀξίαν τῶν εἰσαγωγῶν, ἡ ποσοστιαία μεταβολὴ τῶν εἰσαγωγῶν ἡ διφειλομένη εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν σχετικῶν τιμῶν δύνανται νὰ ὑπολογισθῇ ὡς ἀκολούθως¹⁰:

$$\Delta M/M \approx e \Delta P/P$$

10. Ο τύπος οὗτος παρήκθη ἐκ τοῦ τύπου τοῦ δριζοντος τὴν ἐλαστικότητα ζητήσεως, δι' ἐπιλύσεως αὐτοῦ ὡς πρὸς $\Delta M/M$.

‘Η μεταβολή τῶν σχετικῶν τιμῶν, ἐξ ἄλλου, δύναται νὰ ὑπολογισθῇ διὰ τοῦ τύπου¹¹:

$$\Delta P/P = \frac{t^d - t^m}{(1 + t^d)}$$

Ἐνθα t^d παριστᾶ τὸν μέσον φορολογικὸν συντελεστὴν τὸν ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς καὶ t^m τὸν ἀντίστοιχον συντελεστὴν τὸν ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν. Βάσει τοῦ τύπου τούτου καὶ τῶν στοιχείων τῶν πινάκων 4 καὶ 5, ἡ μεταβολὴ τῶν σχετικῶν τιμῶν ἡ προκαλουμένη ἐκ τοῦ φόρου κύκλου, ἐργασιῶν ὑπολογίζεται εἰς 3 %. Διὰ λογικὰς τιμὰς ἐλαστικότητος εἰσαγωγῶν, κυμαίνομένων μεταξὺ 1,2 καὶ 1,8, ἐπομένως, ἡ ἐν λόγῳ ἐπίδρασις τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν ἐκτιμᾶται ὅτι θὰ κυμαίνεται μεταξὺ -3,6 % καὶ -5,4 % τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν.

(β) Ἐπιδράσεις ὁφειλόμεναι εἰς ὑποκατάστασιν προϊόντων μὲ διάφορον συμμετοχὴν εἰσαγωγῶν (import components) εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγοράν. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἔξετασθεισῶν ἐπιδράσεων, ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπηρεάζει τὰς εἰσαγωγὰς μέσω τῶν ἐπιδράσεών του ἐπὶ τῆς διαρθρώσεως τῆς ζητήσεως εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγοράν. Οὕτως, ἐφ' ὅσον ὁ φόρος οὗτος δὲν ἀποτελεῖ πράγματι γενικὸν φόρον ἐπιβαλλόμενον ἐφ' ὅλων τῶν κατηγοριῶν δαπάνης μὲ τὸν αὐτὸν φορολογικὸν συντελεστὴν, ἐπιφέρει μεταβολὰς τῶν σχετικῶν τιμῶν τῶν προϊόντων καὶ ὀδηγεῖ εἰς μεταβολὴν τῆς διαρθρώσεως τῆς δαπάνης εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγοράν. Ἐὰν ἡ ἀναδιάρθρωσις αὕτη τῆς δαπάνης ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ὑποκατάστασιν μεταξὺ ἀγαθῶν μὲ διάφορον συμμετοχὴν εἰσαγωγῶν, εἶναι προφανές ὅτι ὁ φόρος ἐπὶ τῆς δαπάνης ἐπηρεάζει τὸ συνολικὸν ὑψος εἰσαγωγῶν εἰς τὴν χώραν. Ἡ φύσις τῶν ἐν λόγῳ ἐπιδράσεων ἔξαρτᾶται ἐκ τῆς μορφῆς τῆς ἀναδιάρθρώσεως τῆς δαπάνης τῆς προκαλουμένης ἐκ τῆς μεταβολῆς τῶν σχετικῶν τιμῶν. Ἐὰν ἡ μεταβολὴ τῶν σχετικῶν τιμῶν ὀδηγῇ εἰς αὔξησιν τῆς ζητήσεως προϊόντων μὲ ὑψηλὴν συμμετοχὴν εἰσαγωγῶν καὶ μείωσιν τῆς ζητήσεως προϊόντων μὲ χαμηλὴν συμμετοχὴν εἰσαγωγῶν, αἱ συνολικαὶ εἰσαγωγαὶ εἰς τὴν χώραν θὰ αὐξηθοῦν. Ἀντιθέτως ἐὰν ἡ μεταβολὴ τῶν σχετικῶν τιμῶν ὀδηγῇ εἰς ὑποκατάστασιν ἀγαθῶν μὲ ὑψηλὴν συμμετοχὴν εἰσαγωγῶν δι' ἀγαθῶν μὲ χαμηλὴν συμμετοχὴν εἰσαγωγῶν, αἱ συνολικαὶ εἰσαγωγαὶ θὰ μειωθοῦν. Τὸ μέγεθος τῶν ἐπιδράσεων τούτων ἔξαρτᾶται ἀπὸ τὸ μέγεθος τῶν ἐλαστικοτήτων ὑποκατάστασεως μεταξὺ τῶν διαφόρων προϊόντων. Αἱ ἐν λόγῳ ἐπιδράσεις δύος δὲν ἀναμένεται ὅτι θὰ εἶναι ποσοτικῶς σημαντικαὶ διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους: (I) αἱ μεταβολαὶ τῶν σχετικῶν τιμῶν τῶν προϊόντων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν εἶναι σχετικῶς μικραί, καθ' ὅσον ὁ Φ.Κ.Ε. ἀποτελεῖ φόρον εὑρείας βάσεως ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ πλείστων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν μὲ ἐνιαίον φορολογικὸν

11. Βλέπε σχετικῶς, Theodore Georgakopoulos, Trade Effects of Tax Substitution the value-added Tax in the U.K., (Forthcoming).

συντελεστήν, πλὴν ώρισμένων περιπτώσεων ένθα ἐπιβάλλεται μειωμένος συντελεστής ή τὸ προϊὸν ἀπαλλάσσεται πλήρως τοῦ φόρου (II) αἱ ἐλαστικότητες ζητήσεως τῶν διαφόρων προϊόντων εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγορὰν εἶναι σχετικῶς μικρά· (III) η συμμετοχὴ τῶν εἰσαγωγῶν εἰς τὴν τελικὴν ἀξίαν τῶν διαφόρων κατηγοριῶν δαπάνης δὲν ἀναμένεται διτὶ θὰ διαφέρῃ οὐσιωδῶς μεταξὺ τῶν κατηγοριῶν δαπάνης αἱ ὅποιαι μεταβάλλονται ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου καὶ (IV) η ἀναδιάρθρωσις τῆς δαπάνης, τὴν ὅποιαν ἐνδεχομένως θὰ προκαλέσῃ ὁ φόρος θὰ ἔχῃ πιθανῶς ὡς συνέπειαν τὴν αὔξησιν ώρισμένων κατηγοριῶν δαπάνης μὲ σχετικῶς ὑψηλὴν (χαμηλὴν) συμμετοχὴν εἰσαγωγῶν καὶ ἀντίστοιχον μείωσιν ἄλλων κατηγοριῶν μὲ ἐπίσης ὑψηλὴν (χαμηλὴν) συμμετοχὴν εἰσαγωγῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ λάβῃ χώραν συμψηφισμὸς τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἐπιδράσεων ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν, ὥστε η συνολικὴ μεταβολὴ τούτων νὰ μὴ εἶναι ίδιαιτέρως σημαντική. Ως ἐκ τούτου, δὲν θὰ ἔξετάσωμεν* τὰς ἐπιδράσεις ταύτας περαιτέρω. Σημειοῦται δῆμος διτὶ αἱ ἐν λόγῳ ἐπιδράσεις εἶναι πιθανῶς εὐνοϊκαί, καθ' ὅσον ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἀπαλλάσσει γενικῶς τὰ γεωργικὰ προϊόντα ὡς καὶ πλείστας ὑπηρεσίας, ένθα η συμμετοχὴ τῶν εἰσαγωγῶν εἰς τὰ τελικὰ προϊόντα εἶναι σχετικῶς μικρὰ καὶ ἐπιβαρύνει περισσότερον τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα, ένθα η συμμετοχὴ τῶν εἰσαγωγῶν εἶναι σχετικῶς μεγαλυτέρα.

(γ) Ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν ἀκολουθοῦσαι τὰς μεταβολὰς εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐνεργοῦ ζητήσεως καὶ τοῦ εἰσοδήματος. Τέλος, ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπηρεάζει τὸ ὑψος τῶν εἰσαγωγῶν εἰς τὴν χώραν μέσω ἐπιδράσεών του ἐπὶ τῆς συνολικῆς ζητήσεως καὶ τοῦ εἰσοδήματος. Αἱ ἐπιδράσεις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν αἱ διφειλόμεναι εἰς τὰς μεταβολὰς τῆς ἐνεργοῦ ζητήσεως καὶ τοῦ εἰσοδήματος ἔξαρτῶνται ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς δριακῆς ροπῆς πρὸς εἰσαγωγάς, ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ μεγέθους αὐτῶν τούτων τῶν εἰσοδηματικῶν ἐπιδράσεων τοῦ φόρου. Οὕτως, ἐάν τη παριστᾶ τὴν δριακήν ροπὴν πρὸς εἰσαγωγάς καὶ ΔΥ παριστᾶ τὴν μεταβολὴν τοῦ εἰσοδήματος τὴν προκαλούμενην ἐκ τοῦ φόρου, αἱ εἰσαγωγαὶ τελικῶς θὰ μεταβληθοῦν κατὰ

$$\Delta M = m \Delta Y$$

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς μεταβολὰς τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, τὸ μέγεθος τούτων ἔξαρταται : (i) ἀπὸ τὸ μέγεθος τῶν φορολογικῶν ἐσόδων, τὰ ὅποια ἐπιφέρει ὁ φόρος· (II) ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ πολλαπλασιαστοῦ τοῦ φόρου τούτου· καὶ (III) ἀπὸ τὸν τρόπον διαθέσεως τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Εάν υποθέσωμεν διτὶ ὁ πολλαπλασιαστής τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ὑπολείπεται τοῦ ἀντιστοίχου πολλαπλασιαστοῦ τῶν δαπανῶν τῶν ἐσόδων ἐκ τοῦ φόρου κατὰ μίαν μονάδα (θεώρημα ισοσκελοῦς προϋπολογισμοῦ), τότε η ἐπιβολὴ τοῦ φόρου ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν δαπάνην τῶν ἐσόδων θὰ αὐξῆσῃ τὸ εἰσόδημα κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων, ἦτοι κατὰ 10 δισ. διὰ τὸ 1974. Εάν υποθέσωμεν περαιτέρω διτὶ η δριακή ροπὴ πρὸς εἰσαγωγάς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνέρχεται εἰς 0,25, αἱ ἐπιδράσεις τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν, αἱ ὅποιαι διφειλονται εἰς τὰς μεταβολὰς τῆς ἐνεργοῦ ζητήσεως καὶ τοῦ

εἰσοδήματος τὰς προκαλουμένας ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ὑπολογίζονται εἰς 2,5 δισ. δραχμάς.

Ἐξ ἄλλου, ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπηρεάζει ἐπίσης τὰς ἔξαγωγὰς τῆς χώρας. Δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν δύο κατηγορίας ἐπιδράσεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἔξαγωγῶν :

α) Ἐπιδράσεις διφειλομένας εἰς μεταβολὰς τῶν σχετικῶν τιμῶν τῶν ἔξαγωγῶν εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν, ἀκολουθούσας τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου. Οἱ ἔμμεσοι φόροι ἐπὶ τῆς δαπάνης ἐπιβάλλονται σήμερον εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου βάσει τῆς «ἀρχῆς τῆς χώρας προορισμοῦ», καθ' ἥν αἱ εἰσαγωγαὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν φόρον ἐνῶ αἱ ἔξαγωγαὶ ἀπαλλάσσονται πλήρως αὐτοῦ. Εἶναι ἐνδεχόμενον δημοσία, τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τὸ διποῖον ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς ἔξαγωγεῖς νὰ εἰναι διάφορον τοῦ ποσοῦ τὸ διποῖον πράγματι εἶχεν ἐνσωματωθῆ ἐις τὸν φόρον. Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ὅτι μέρος τοῦ φόρου δυνατόν νὰ βαρύνῃ τοὺς ἀλλοδαποὺς ἢ οἱ τελευταῖοι νὰ λαμβάνουν ἐπιδότησιν, ἀναλόγως ἐὰν τὸ ἐπιστρεφόμενον εἰς τοὺς ἔξαγωγεῖς ποσὸν φόρου εἶναι μικρότερον ἢ μεγαλύτερον τοῦ ποσοῦ τὸ διποῖον εἶχε πράγματι ἐνσωματωθῆ εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἔξαγωγῶν. Εἰς τοιάυτας περιπτώσεις, ὁ ἔμμεσος φόρος ἐπὶ τῆς δαπάνης ἐπηρεάζει τὰς σχετικὰς τιμὰς τῶν ἔξαγωγῶν εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν καὶ ὁδηγεῖ εἰς μεταβολὰς τοῦ ὅγκου πιθανώτατα δὲ καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἔξαγωγῶν. Ἡ μεταβολὴ τοῦ ὅγκου τῶν ἔξαγωγῶν ἔξαρται ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς μεταβολῆς τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλαστικότητος ζητήσεως τῶν ἔξαγωγῶν ως πρὸς τὰς μεταβολὰς τῆς τιμῆς. Οὕτως, ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι $e_x \cdot \text{παριστᾶ} \cdot \text{τὴν} \cdot \text{ἐλαστικότητα} \cdot \text{τῶν} \cdot \text{ἔξαγωγῶν} \cdot \text{ώς} \cdot \text{πρὸς} \cdot \text{τὴν} \cdot \text{τιμὴν} \cdot \frac{\Delta P}{P} \cdot \text{παριστᾶ}$

τὴν ποσοστιαίαν μεταβολὴν τῆς τιμῆς καὶ X τὸν ἀρχικὸν ὅγκον τῶν ἔξαγωγῶν, ἢ ποσοστιαία μεταβολὴ τοῦ ὅγκου τῶν ἔξαγωγῶν θὰ ἀνέρχεται εἰς :

$$\Delta X / X = e_x \Delta P / P$$

Προκειμένου περὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ἐλέχθη ἡδη ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν ἐπιστρέφεται πλήρως πρὸς τοὺς ἔξαγωγεῖς, ἀλλ' ἐν μέρει βαρύνει τοὺς καταναλωτὰς τῶν προϊόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ὡς ἐκ τούτου ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν αὐξάνει τὰς τιμὰς τῶν ἔξαγομένων προϊόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἡ αὔξησις αὐτῇ ὑπολογίζεται εἰς 1,2 %, περίπου. Λαμβάνοντες ὑποθετικὰς τιμὰς ἐλαστικότητος ἔξαγωγῶν κυμαινομένας μεταξὺ 0,8 καὶ 1,5, αἱ διποῖαι φαίνονται λογικαὶ διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐλληνικῶν ἔξαγωγῶν, ὑπολογίζομεν ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ ὅγκου τῶν ἔξαγωγῶν ἡ διφειλομένη εἰς τὸν φόρον τούτον κυμαίνεται μεταξὺ -1 % καὶ -1,8 %.

Ἡ μεταβολὴ τῆς ἀξίας τῶν ἔξαγωγῶν, δημοσί, ἡ διποία ἐνδιαφέρει ἀπὸ ἀπόψεως ἰσοζυγίου πληρωμῶν, θὰ εἴναι μικροτέρα, καθ' ὅσον ἡ μεταβολὴ τῆς τιμῆς συνεπάγεται μεταβολὴν τῆς ἀξίας ἀντίθετον τῆς μεταβολῆς τοῦ ὅγκου. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἀξία τῶν ἔξαγωγῶν τείνει νὰ μειωθῇ λόγω μειώσεως τοῦ ὅγκου αὐτῶν, συγχρόνως δημοσί αὐξάνεται λόγω αὐξήσεως τῆς τιμῆς.

Ἐπὶ πλέον, ἡ καθαρὰ ἐπίπτωσις τῆς μεταβολῆς τῶν τιμῶν τῶν ἔξαγωγῶν ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν εἴναι ἔτι μικροτέρα, καθ' ὅσον ἡ με-

ταβολὴ τοῦ δύκου τῶν ἐξαγωγῶν ἐν μέρει μόνον ἀντιπροσωπεύει ἐγχωρίως προστιθεμένην ἀξίαν, ἐνῶ ἐν τῷμα ἀποτελεῖται ἀπὸ εἰσαγωγάς¹². Ὡς ἐκ τούτου ἡ καθαρὰ ἐπιδρασις τῆς μεταβολῆς τῆς τιμῆς τῶν ἐξαγωγῶν ἐπὶ τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν δυνατὸν νὰ εἶναι εὐνοϊκὴ εἴτε δυσμενής, τὸ μέγεθός της ὅμως δὲν ἀναμένεται ὅτι θὰ εἶναι σημαντικόν.

β) Ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν ἐξαγωγῶν λόγῳ μεταβολῆς τῆς ἐνεργοῦ ζητήσεως καὶ τοῦ εἰσοδήματος εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐξετασθεισῶν ἐπιδράσεων, διόφορος κύκλου ἐργασιῶν δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἐπίπτωσιν ἐπὶ τῶν ἐξαγωγῶν λόγῳ ἐπηρεασμοῦ τῆς ἐνεργοῦ ζητήσεως καὶ τοῦ εἰσοδήματος εἰς τὴν ἀλλοδαπήν· αἱ ἐν λόγῳ ἐπιδράσεις ὅμως δὲν ἀναμένεται ὅτι θὰ εἶναι σημαντικαὶ καὶ, ως ἐκ τούτου, δὲν ἐξετάζονται περαιτέρω.

6. Συμπεράσματα

Ο φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἀποτελεῖ σήμερον τὸν σημαντικώτερον ἀπὸ ἀπόψεως ἐσόδων φόρον, μετὰ τὸ χαρτόσημον. Η οὐσιώδης αὐτῆς συμβολὴ τοῦ εἰς τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν διφείλεται τόσον εἰς τοὺς σχετικῶς ὑψηλοὺς δονομαστικοὺς συντελεστὰς μὲ τοὺς ὁποίους ὁ ἐν λόγῳ φόρος εἶναι ἐξωπλησμένος, δύον καὶ εἰς τὴν εὐρύτητα τῆς βάσεως ἐπὶ τῆς δοποίας οὗτος ἐπιβάλλεται. Πράγματι, μετὰ τὰς συνεχεῖς ἐπεκτάσεις του, διόφορος κύκλου ἐργασιῶν ἔχει καταστῇ γενικός φόρος καλύπτων εὐρυτάτην κατηγορίαν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

Η διάρθρωσις τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν δύναται νὰ θεωρηθῇ σήμερον ως ἀρκούντως ίκανοποιητική. Τὸ κυριώτερον πλεονέκτημα τοῦ ἐν λόγῳ φόρου εἶναι ὅτι ἐπιβάλλεται μόνον ἄπαξ ἐπὶ τῶν προϊόντων, καθ' ὃσον ἀναγνωρίζεται εἰς τὰς βιομηχανικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις δικαίωμα ἐκπτώσεως τῶν πρώτων ὑλῶν, ὅταν αὐταὶ ἔχουν ἡδη ὑποβληθῇ εἰς τὸν φόρον. Ως ἐκ τούτου διόφορος κύκλου ἐργασιῶν εἶναι ἀπηλλαγμένος πλείστων μειονεκτημάτων τῶν σωρευτικῶν φόρων ἐπὶ τῆς δαπάνης. Πράγματι, διόφορος οὗτος δύναται νὰ θεωρηθῇ ως μία μορφὴ φόρου ἐπὶ τῆς προστιθεμένης ἀξίας, δὲν ἐμφανίζει ὅμως δλα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ τελευταίου.

Καθ' ὃσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐπιδράσεις τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας μας, παρατηρεῖται ὅτι δὲν λόγῳ φόρος παρεμποδίζει ποικιλοτρόπως τὴν ἐπίτευξιν ἀρίστης κατανομῆς τῶν πόρων τῆς οἰκονομίας τόσον εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγοράν, δύον καὶ εἰς διεθνὲς ἐπίπεδον, καθ' ὃσον δὲν καλύπτει οὗτος δι' ἐνιαίου συντελεστοῦ δλας τὰς δραστηριότητας εἰς τὴν οἰκονομίαν. Ἐπὶ πλέον, διόφορος κύκλου ἐργασιῶν ἀσκεῖ δυσμενεῖς ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰσοδηματικῶν τάξεων, διότι εἶναι ἀντιστρόφως προοδευτικὸς φόρος. Ἐξ ἄλλου, διόφορος κύκλου ἐργασιῶν πιθανότατα ἀσκεῖ εὐνοϊκὰς ἐπιδράσεις ἐπὶ τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, καθ' ὃσον περιορίζει τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ως ἐκ τούτου παρέχει προστασίαν εἰς τὴν ἐγχώριον παραγόντα.

12. Βλέπε σχετικῶς Theodore Georgakopoulos, Tax Rebating of Experts and the Balance of Payments, European Economic Review October 1974.